

Logbog for SHEIK IV & SKIPPER SKRÆK 4. juni – 28.juni 2015

Lynæs - Dragør - Simrishamn - Karlshamn - Karlskrona - Kalmar - Oskarshamn - Västervik - Fyrudden - Mem - Götakanal - Göteborg - Vestkysten af Sverige – Lynæs

1. Etape: Lynæs – Dragør (4. juni - distance: 63 sømil)

Så kom vi endelig af sted. Skipper Skræk sejlede 12:45 og Sheik 14:30 og ankom til Dragør 4½ time senere. Alt i alt en fin tur.

Turen gik som forventet, stadig lidt sø i Kattegat, men ned gennem Øresund var det helt fint. Vinden er løjet helt af her til aften, så det tegner godt for den lange tur til Simrishamn i morgen fredag.

2. Etape: Dragør-Simrishamn (5. juni – distance: 81,3 sømil)

Da vejrudsigten for en gang skyld passede, sejlede vi kl. 07:10. Dejligt vejr, ingen sø, havblik, så det var bare med at komme derud af.

Efter en lang, men behagelig tur, sejlede Sheik ind i Simrishamn kl. 12:15, og Skipper Skræk ca. en time senere. Meget skægt at møde et par gamle fiskevenner og få et ordentligt kram af ex.

Havnefoged Jan Ljunggren.

3. Etape: Simrishamn – Karlshamn (6. – 7. juni – distance: 43,9 sømil)

Hård etape var der mindst to der mente. Der var lovet frisk vind fra sydøst, (stort set ind fra siden), og det må man sige, at det blev.

Men vi kom da igennem det, selv om Peter klagede lidt over, at Skipper Skræk prøvede at vaske sideruderne i de største søer.

Vi blev meget hurtigt enige om, at vi ikke skulle være i havnen i Karlshamn, meget urolig havn og ikke rigtig plads til Sheik. Så vi sejlede videre til Vägga, der ligger 2½ km fra Karlshamn. Et kønt område med smuk natur, røgeri og godt besøgt. Lørdag var det Sveriges Nationaldag, så der var fest i byen, men vi var trætte efter den hårde tur, så vi deltog ikke i løjerne. Søndag cyklede vi ind til byen, der var mennesketomt, da stort set alt var lukket. Men vi fik da set noget af den smukke svenske natur. Vi sejler til

Karlskrona mandag.

4. Etape: Karlshamn – Karlskrona (8. juni – distance 32 sømil)

Efter vi havde tanket lidt diesel, gik turen østover mod Karlskrona. Det startede fint, men efter en times sejlads forsvandt lyset GPS'en i Sheik. En reset klarede næsten problemet, men det var ikke nemt at se, hvad der var på skærmen, det blev dog løst så snart vi kom i havn, håber det holder. Skipper Skræk kunne ikke hjælpe, da hans søkort ikke dækkede det område. Som om det ikke var nok, var lige en bro, der var 5cm for lav, så vi måtte finde en anden vej uden om. Da det samtidigt var blæst op, blev det en ret spændende tur.

Flot indsejling med krudttårnene.

Senere gik vi til centrum og så de flotte bygninger.

Solen skinner, men det blæser desværre ind i mellem.

I morgen tirsdag, hvor vi sejler til Kalmar (55 sømil), lover vejrguderne svag til let vind, det må komme an på en prøve.

5. Etape: Karlskrona-Kalmar (9. juni – distance 55 sømil)

Det så ud som om meteorologerne havde ret. Det var fint vejr og kun lidt vind/sø som lovet, sydvest for Öland.

Havnen i Kalmar er okay, og så er der Wi Fi.

Det var første gang vi, (Sheik) skulle fortøje med agter bøjle, men det gik forbavsende let.

Skipper Skræk klarede det også flot. Senere gik vi til Kalmar Slot. Selve slottet var desværre lukket, men så nød vi slottet udefra og de meget smukke omgivelser. I havnen har det i dag været pragtfuldt vejr – ca. 20-21 gr. I morgen går turen nok til Oskarshamn.

6. Etape: Kalmar – Oskarshamn (10. juni – distance 43 sømil)

Så blev kursen sat mod Oskarshamn. Et pragtfuldt vejr – sydlig vind 3-5 m/sek. Så det gik stille og roligt, med 13-14 kn nordpå. Dog undgik vi ikke lidt rudevaskeri den sidste time, men det ødelagde ikke den gode oplevelse. (Vi er jo efterhånden vant til lidt af hver).

Det er Skipper Skræk under broen.

På en lille byrundtur så vi ved havnen en parkbænk, der var 72 meter lang. Ifølge traditionen sad sømandshustruerne der og ventede på deres kære. De sidder der stadig.

Om aftenen var der amerikanerbil træf på pladsen ved havnekontoret, hvor vi lå. Mange folk var mødt frem for at se de flotte gamle biler.

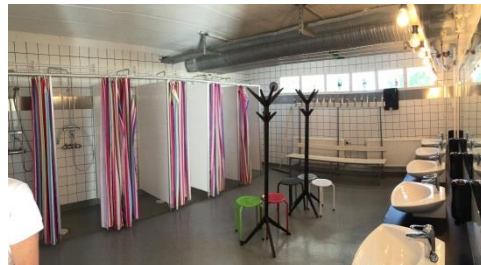
En fin lille by.

Næste stop bliver Västervik ca. 40 sømil.

7. Etape: Oskarshamn – Västervik (11. juni – distance 40 sømil)

Så er vi landet i Västervik. Nu kan det ses, at vi nærmere os den "rigtige skærgård. En kæmpe fin tur, rigtigt fint vejr og kun lidt vind, det er som om det bliver bedre og bedre --- jeg tror vi har været meget heldige til nu, håber det fortsætter.

Västervik er en fantastisk smuk by, både med hensyn til beliggenhed og bygninger.

Sådan kan bad/toiletter også se ud – meget flotte.

Fredag går turen videre til Fyrudden ca. 40 sømil (halvvejen til Götakanal)

8. Etape: Västervik – Fyrudden (12. juni – distance 36 sømil)

Vi forlader Västervik i strålende solskin og svag vind, endnu en skøn dag på havet, nærmest havblik. Efter en times sejlads begynder skærgården, så det er slut med at sidde og halvsove.

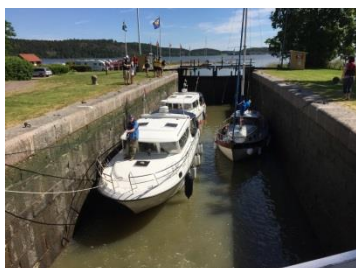
Fyrudden er en lille havn men har dog en butik, restaurant og diesel. Vinden er frisket op en smule, men det er stadig sommervarmt (22 gr. i skyggen), så slet ingen klager herfra.

9. Etape: Fyrudden – Mem – Söderköping (13. juni – distance 28,2 + 3,5 sømil)

Efter en flot sejltur gennem skærgården, nåede vi til Mem og den første sluse, meget spændende. Slusevagterne var meget hjælpsomme, så der var ikke de store problemer. Vi var kun tre både, der skulle igennem. Gasterne (Marianne & Annie) klarede det fint med lidt hjælp fra vagterne. Vi valgte at sejle ca. 3,5 sømil og 2 sluser videre til Söderköping. Nu er der så bare 55 sluser to go.....!

Vejret er skiftet her til aften, stadig varmt, men med en del vind. Nu er vi i kanalen, så det er ok.

Nå, så gik den ikke længere, regnen kom lørdag aften og det har regnet hele natten og det gør det også nu, søndag morgen.

Køleskabene er ved at være tomme (ikke for øl), så søndagen skal bruges til indkøb.

Sømil total til Söderköping: 426

10. Etape: Söderköping-Norsholm (15. juni – distance 11,9 sømil – 12 sluser)

Vi sejlede kl. 08:45, da tiden skulle afpasse med åbning af den første bro. Vejret var stadig fint dog med nogen vind. Broerne er videoovervågede, så når man er inden for en vis afstand, begynder rød og gul lampe at blinke, som tegn på at åbning af broen er begyndt, og når man er tæt på, lyser en grøn lampe. Det fungerer bare. Lige nu er solen gået ned, og det er fulkommen vindstille, ikke en sky at se og skoven spejler sig i Roxen søen.

Vi blev også hurtigt ret gode til det med sluserne. Vi var 3 både der fulgtes – os og en tysker. Vi er de seneste par dage (15 sluser) blevet løftet 33,3 meter over havet og meget mere venter i morgen, når vi kommer til Berg og de berømte Carl Johann sluser.

11. Etape: Norsholm-Berg (16. juni – distance 14,6 sømil – 7 sluser (Carl Johan))

Fra Norsholm gik turen over søen Roxen, en ret stor sø (14 sømil lang). Vejret var stadig kæmpe fint, og efter 1½ time var vi ved Carl Johan sluserne. De rejser sig som en stejl trappe lige op i luften. Der var nogle både på vej ned så vi måtte vente lidt. Så var der også tid til at se nærmere på det senarie der udspillede sig.

Nå, men det blev så vores tur og hu hej hvor det gik. Der var kommet en melding til slusevagterne at en færge var på vej, og den skulle helst ikke blive forsinket. Det betød, at hastigheden på vandmængden, der blev lukket ind i slusekammeret, blev øget meget kraftigt.

Gasternes opgave er at gå oppe på land med en trosse i båden, dels for at trække båden frem til næste sluse, og ligeledes holde båden på plads, når slusen fyldes. På grund af den store vandmængde og hastigheden af denne, var det en meget hård opgave for Annie og Marianne, og slusevagten måtte da også hjælpe til. Det blev en ret ubehagelig oplevelse for vore to gaster.

Vi blev løftet 20 meter over en strækning på omkring 100 meter, så vi håber at dagen i morgen (tirsdag) bliver knap hård ved damerne.

12. Etape: Berg – Borensberg (17. juni – distance 11,2 sømil 9 sluser)

9 sluser på denne strækning var ingenting i forhold til Carl Johan sluserne i Berg. Det gik stille og roligt, slet ingen stres, ja selv vore gaster syntes det var nemt. Sluserne kom lige efter vi havde forladt Berg, så resten af vejen var det mest broer, som er fjernbetjente.

Når vi var ca. 200 meter fra broen, kom der rødt og gult lys som tegn på, at broen var begyndt at åbne, og et øjeblik efter blev der grønt lys.

Da vi kom til den sidste sluse i Borensberg, var slusevagten alene, så Annie og Marianne måtte betjene sluseportene på styrbord side, mens slusevagten tog sig af bagbord. Ingen kom til skade og vi kom fint igennem. Suk suk – ved 16-tiden begyndte det desværre at regne – den første regn vi har haft i dagtimerne. Men det bliver alligevel en dejlig dag, for i aften bager Marianne pandekager.

13. Etape: Borensberg – Motala (18. juni – distance 8,8 sømil 6 sluser)

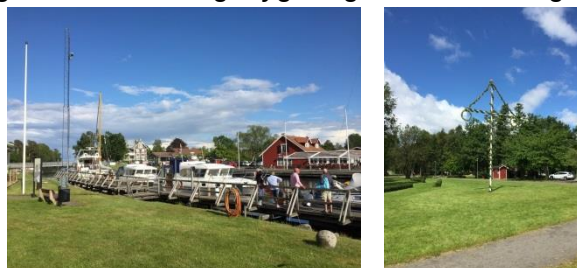
Afsted fra Borensberg, direkte ud i Borensøen ca. 7 sømil til Borens hult, regn og tåge, men en ret kort tur. Ankom tidligt, men desværre var der en færge som først skulle ned – ventetid 1 time, 3 andre både nåede at komme, men de var for store, så Skipper Skræk og Sheik kom op alene. 5 sluser – højde total 15,3 meter. Derfra er der kun 2 sømil til Motala. Havnen i Motala ligger helt ud til Vätternen, og det regnede og blæste, da vi kom. Man ligger ved y-bomme i havnen, meget få pladser der er brede nok til Sheik IV, næsten alle pladser er kun 3,40 meter (Sheik er 3,47).

Fredag formiddag cyklede vi langs Götakanalen ud til nogle værksteder, men der var lukket. Fredag er det jo midsommer i Sverige, så vi prøvede forgæves at finde et sted, hvor det blev fejret.

14. Etape: Motala – Karlsborg (20. juni – distance 18 sømil ingen sluser)

Efter at have tømt septiktanken blev det afgang 07:50 over Vätternen. Der var en smule sø, men ingen problem for en Viknes. Det er faktisk en stor sø (18 sømil bred, der hvor vi sejlede over). Karlsborg er en hyggelig lille by, som har det store fæstningsanlæg. Det ligger ud til Vätternen ca. 1 km fra havnen, så vi tog cyklerne. Det var nok meget godt, for selve fæstningen er temmelig stor. Peter besøgte museet. Et smukt område. Det var gråvejrs, da vi tog afsted, men solen har skinnet hele eftermiddagen, dog med enkelte regnbyger og nu kl. 18 stadig 20 grader og sol.

15. Etape: Karlsborg – Forsvik (21. juni – 3,66 sømil 0 sluser)

Det var så Karlsborg, hyggelig lille "by". Afsted kl. 07:40, solskin og havblik (søblik), en meget køn lille tur (3,66 sømil – 45 min) til Forsvik, kun 8 pladser i "havnen". Forsvik kaldes for "Den svenska industrins vagga". I Forsvik findes en udstilling af svensk industri med en 600 år lang historie. Bygninger og maskiner står, som da der blev arbejdet på stedet. Mange af maskinerne og anlæggene fungerer stadig.

Når vi i morgen passerer slusen her i Forsvik, er vi kommet til turens højeste punkt, 91,8 meter over havet, så herfra er det nedad bakke hele vejen til Göteborg.

16. Etape: Forsvik – Töreboda (22. juni – 21 sømil 2 sluser)

Slusen i Forsvik var den sidste, hvor det gik opad, - 3,5 meter blev vi løftet. Derefter var det stille og rolig kanalsejllas, der var godt nok nogle steder hvor der var meget smalt, så 2 både næsten ikke kunne passere hinanden. På flere strækninger havde man ligefrem bygget en mur af sten eller beton på siderne, og den skulle man holde god afstand til (2-4 meter) for der var skrå kanter og meget hård bund. Så var det helt befriende at komme ud i søen "Viken" og få luftet HK'erne og rensset turbuen.

Den sidste sluse i dag, var slusen i Tåtorp, og for første gang var det nedslusning. Ingen problemer, idet det kun var 30-40 cm, så vi behøvede dårligt nok at bruge trosserne.

Töreboda er en by med rigtige forretninger, bl.a. Netto & Brugsen. Det passede os fint, da vi endnu engang havde behov for at handle (stadig ikke øl).

17. Etape: Töreboda – Sjötorp (23. juni – 10 sømil 19 sluser)

Strækningen fra Töreboda til Sjötorp var uden de store udfordringer. Vejret var fint og til trods for 19 sluser undervejs, var det en stille og rolig tur. Sluserne var jo "ned ad bakke" og der var stadig ikke mange både, og gasterne (Annie og Marianne) har fået styr på trosser og alt det der, så det var kæmpe nemt.

Sjötorp er ikke meget af en by, mest nogle ishuse (til stor glæde for Peter), en masse restauranter, et enkelt supermarked samt 117 mobile homes.

Ovenstående viser et billede af en træet gast, efter at hun har trukket en 6 tons Viknes gennem 58 sluser fra Mem i øst til Sjötorp i vest!

Vi skulle have diesel på, men tanken ville ikke acceptere udenlandske kreditkort! surt show og meget mærkeligt. Nå, men der kommer altid en tank og en pige til, så jeg regner med, at vi kan tanke på vejen sydover (Mariestad).

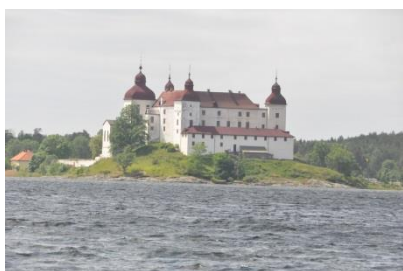
18. Etape: Sjötorp – Spiken (24. juni - 30 sømil 0 sluser)

Sjötorp kl. 07:00: Gråvej og lidt regn her til morgen, de lover dog sol senere på dagen.

Når slusen åbner kl. 09:00 sejler vi sydpå til Spiken (tanker nok i Mariestad), der er et flot slot og en lille fiskerihavn og nok ikke meget andet.

Vi kom afsted, og tankede i Mariestad. Det var begyndt at lufte lidt, så der blev lidt sø og farten blev hurtigt sat ned til 10 kn, nå, men vi fik da vasket båden og efter et par timer kunne vi se Läckö slot i det fjerne. Läckö slot er et af de mest besøgte steder i Sverige. Det ligger utroligt smukt ved indsejlingen til Spiken. Spiken er en af Europas største sø-fiskehavne. Der er 4-5 røgerier/butikker samt flere restauranter, et meget besøgt sted.

Indsejlingen til Spiken er meget imponerende, med slottet som kan ses mange sømil fra land, også selvom vi havde vand på ruderne og taget indtil vi var tæt inde under land.

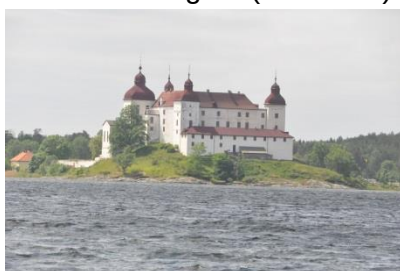

19. Spiken hele dagen (25.juni)

På grund af lidt for megen vind, og at der var mindst 1, der gerne ville se nærmere på Läckö slot, valgte vi at tage en slappe-af-dag i Spiken.

Vi tog cyklerne (2 på "knallert") frem, og cyklede den ca. 1 sømil (1,852 meter landkrabber) ud til slottet. En meget køn tur, solen skinnede og fuglene fløjtede. Hold da op, hvor vi har det godt. Slottet ser også meget imponerende ud fra landsiden, og området er virkelig dejligt. Der er en lille havn, hvor der bl.a. lå et stort vikingeskib, "Sigrid", (opkaldt efter dronning Sigrid (ca. år 900, som bl.a. var gift med Sven Tveskæg).

Det kostede SEK 100 at komme ind på selve slottet, men så stor var interessen for det gamle slot ikke. Så det blev til en medbragt øl (Marianne) i stedet for. Resten af dagen blev ren afslapning.

20. Etape: Spiken – Vänersborg (26. juni – distance 37 sømil 0 sluser)

Fredag morgen havde den stride vind lagt sig (torsdag – 5-10 m/s + kraftige vindstød), så det var bare med at komme afsted. Det er en forholdsvis smal passage gennem halvøen "Kållandsö".

Det første stykke var nærmest skærgård, med smalle passager (7 meter), men meget flot natur. Da vi kom ud i Väneren, blev farten hurtigt sat op til 14 kn, selv om der var lidt sø fra dagen før. Efter en times sejllads blev det nærmest havblik, så en dejlig tur til Vänersborg – 3 timer – stadig fint solskin. Her til aften stadig fin sol, men lidt mere vind. I morgen stopper vi nogle timer i Trollhättan, for se på de gamle sluseanlæg, og fortsætter nok hele vejen til Göteborg. Der er vist ikke så meget se.

Havnen ligger i et meget smukt område. Køleskabene var tomme, så måtte igen få nye forsyninger. Igen – igen: Stadig ingen mangel på øl.

21. Etape: Vänersborg – Trollhättan – Göteborg (27.juni – distance ca. 50 sømil 6 sluser)

På grund af den tvivlsomme vejrudsigt for Kattegat mandag morgen, med op til 10 m/s vind, der ville flytte sig mod Lynæs i løbet af mandagen (på "ifm,fcou.dk - Sejlervej"), besluttede vi at sejle hele vejen til Göteborg (52,9 sømil). Det blev en værre tur. Det startede med ventetid ved første bro, 5 min. fra havnen, og fortsatte i Trollhättan, med næsten 1 times ventetid.

Sluserne var ikke det store problem, de er godt nok store og høje (5-6 meter), men et tov var nok, og hurtigt gik det også, men vi er jo meget rutinerede, så ingen problem med det.

Selve Trollhättan kanal var ikke den store oplevelse, efter vi havde været igennem Götakanal, den er meget bred og meget lang. Der var 5 kn. hastighedsbegrænsning på lange strækninger, og i den brede kanal er det bare dræbende. Selvfølgelig hjalp det lidt, når vi så kunne sætte farten op til 10 kn., på andre strækninger.

Der var næsten ingen andre både, dog mødte vi et par coastere, som synes meget store, men der var nu god plads til at passerer hinanden.

Havnen i Göteborg (Hinsholmskilen), er nok den mest forfærdelige havn vi har været i. 1500 pladser men stort set ingen pladser der er store nok til en rigtig båd (Sheik IV), ingen info eller havnefoged, godt vi selv har toilet og bad ombord.

22. Etape: Göteborg – Lynæs (28. juni – distance 107,2 sømil)

Søndag morgen – tidligt op, men hvad var nu det, sigt bare 200 meter, tågen havde lagt sig godt over det hele. Nå, men vi satsede på, at det mest var inde under land, og i øvrigt har begge både radar, og den første times sejlads var inde i skærgården. Det blev da også bedre, da vi kom ud i Kattegat, men der var til gengæld meget mere sø end vejrudsigten havde sagt, vi kunne dog holde 14 kn., selvom det var temmeligt hårdt.

Men når man skal sejle 107 sømil, kommer man ikke langt, hvis farten er under 10 kn., hvilket vi blev tvunget til et par gange undervejs. Mærkeligt nok blev det pludselig temmelig fladt vand lige omkring frokosttid, så en hurtig bid brød og en øl, og så gik det løs igen. Ud for Hesselø klarede vejret op, solen skinnede og næsten ingen vind – vi havde taget det gode vejr med os.

Efter 107 sømil i rimeligt hårdt vejr, var det dejligt at have Hundested om bagbord igen.

Det var så slut på en veltilrettelagt dejlig "ferie", hvor skipperne klarede det rigtig godt og gasterne klarede det FANTASTISK! der var faktisk ikke var noget, der gik galt, og vi var utrolig heldige med vejret hele vejen.

Den samlede distance blev på: 753,5 sømil eller ca. 1400 km

Motoren på Sheik IV var i gang: 87,0 timer

PÆNT FARVEL FRA

Peter
Skipper "Skipper Skræk"

Marianne
Gast "Skipper Skræk"

Erik
Skipper "Sheik IV"

Annie
Gast "Sheik IV"

PS. På hjemmesiden findes et Galleri fra turen som bliver opdateret senere.